

Въ гората живеха много звърове. Зиме вършаха големи пакости: нападаха селата, отвличаха добитъка, а понякога се престреляваха — спущаха се и върху хора. Сръдът жителите на околните села бъха настъпила паника. Страхуваха се селяните за живота, за имота си. Страхът бъха големъ, толкова големъ, че никой не се решаваше да тръгне самъ на път. Ако случайно нѣкакъ замъркнеше далече отъ своето жилище, той веднага търсеше убежище въ нѣкое близко село или колиба... Равнината запустя. По нея не се виждаха вече трудолюбиви селяни, не скърцаха спокойно селските коли. Надъ широката засъжена равнина бъха легнали ужасът!

Особено страшно бъха, когато дебель снег затрупаше всичко. Тогава звъровете саваха още по-смѣли, по-зли и по-хиши. Тори се осмѣляваха да прескачат племовете и да се разхождат изъ дворовете, където душеха кокошите, овците и другите домашни животни.

Една студена януарска нощ, тъкмо срещу Коледа, когато дебель снегът бъха затрупалът, нѣкакътъ хищникъ бъха нападналъ ко-

ЛОВЪ НА ВЪЛЦИ 1)

шарата на чичо Петко, издавилъ бъха овцетъ му и отвлекълъ две отъ най-едрите.

Иванъ Мартиновъ

отъ когото започваме да печатаме интересния разказ „Ловъ на вълци“, е единът отъ нашите млади и даровити писатели. Роденъ е презъ 1912 год. въ гр. Ловечъ. Написалъ е за възрастни книжки „Фронтъ“, „Стока безъ купувачи“ и др., а насъкоро слага под печатъ и сборникъ разкази за деца и юноши подъ името „Крадецъ“. Разказва увлъкательно и учи децата на добри дѣла.

На сутринта намърхме кошарата съсъня съ труповете на одушениятъ овце. Оставалите живи жално блъскаха, гледаха съ безумънъ погледъ и се мятаха отъ единия до другия край на кошарата.

— Вълкъ... Това е работа на вълкъ! — каза съкрушенъ чичо Петко и застана до кошарата съ отпуснати ръце.

— Божичко, Петко! Та той, проклѣтиятъ, издущилъ всичките... Господъ да го убие! — заплака стрина Вела.

Чичо Петко не й отговори. Той стоеше до вратата онѣмѣлъ и не можеше дума да отрони: езинътъ му се бѣ вдървилъ. На очите му — сълзи. Ръжетъ и краката му треперѣха, а по лицето му — тъмни сънки. Цѣлото му богатство! Но откъде ли е вълъзълъ? Снощи той два пъти подредъ преглежда резето, когато ходи да имъ сложи соль... .

— Гледай, Божичко, дупка е изкопалъ! — извика стрина Вела и се спусна къмъ дъното, дето обилната снѣжка свѣтлина нахлува и разредява мрака на кошарата.

(Следва)

ОТГОВОРИ И ПРЕМИИ

Решение на задача №122

Аретино, окарина, аколада, анатема, алидада и Аризона. Премията снимка, печели Д. Петровъ, ул. Воловъ 49 — София, който да се яви въ редакцията.

Решение на задача №123

Месаръ — Самоковъ. Премията прочитни книги за 50 лв., печели по жребие Ив. Ил. Леджевъ, ул. Др. Цанковъ 10 — Пловдивъ.

Решение на задача №124

5 мѫже — дали 15 лв.; 8 жени — дали 16 лв.; 27 деца — дали 9 лв. Всичко 40 души — дали 40 лв.

Ходжата раздѣлилъ камилитъ така: Даль на братята своята камила и тъ станали 18. Тогава най-големия синъ взель $\frac{1}{2}$ отъ камилитъ, т. е. — 9 камили. Вториятъ синъ взель $\frac{1}{3}$ отъ камилитъ, т. е. — 6 камили, и третиятъ синъ взель $\frac{1}{9}$, т. е. — 2 камили. Всичките камили, които взели братята, станали 17. Така ходжата раздѣлилъ камилитъ и взель обратно своята камила. Премията прочитни книги за 100 лв. печели по жребие Йос. Б. Даскаловъ — София, който да се яви въ редакцията.

Решение на задача №125

Всичка решения сѫ върни. Премията автом. писалка, по жребие, печели Станко П. Драгановъ — Неврокопъ.

Решение на задача №126

Всички решения сѫ върни. Премията прочитни книги за 60 лв. печели по жребие Дим. В. Джумалиевъ — София, който да се яви въ редакцията.

КУПОНЪ ЗА НОВА ИЗНЕНАДА!

Прати 3 лв. гербови марки до Д. Колевъ, ул. Регентска № 10 — София IV, за да бѫдеш изненаданъ съ единъ хубавъ подаръкъ.

Абонирайте се за в. „Барабанче“!

1 премия: Прочитни книги за 100 лв.

1 премия: прочитни книги за 60 лв.